

Zahtjev za prethodnu odluku – Predmet C-25/20**Zahtjev za prethodnu odluku****Datum podnošenja:**

20. siječnja 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:

Više sodišće v Ljubljani (Slovenija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

18. prosinca 2019.

Stečajni dužnik:

ALPINE Bau GmbH

[omissis]

**ZAHTJEV
ZA PRETHODNU ODLUKU**

Više sodišće v Ljubljani (Visoki sud u Ljubljani, Slovenija) u sekundarnom stečajnom postupku protiv dužnika ALPINE BAU GMBH, Salzburg, podružnica u Celju, [omissis] odlučuje o žalbi koju je stečajni upravitelj u glavnom postupku zbog insolventnosti društva ALPINE Bau GmbH, [omissis] Wals bei Salzburg, Austrija [omissis], podnio protiv rješenja Okrožnog sodišća v Celju (Okružni sud u Celju, Slovenija) [omissis] od 5. srpnja 2019. koje je odbilo zahtjev za prijavu tražbina vjerovnikâ, koji je navedeni stečajni upravitelj u glavnom postupku zbog insolventnosti [omissis] podnio 30. siječnja 2018.

PREKID POSTUPKA PRED NACIONALNIM SUDOM

Rješenjem [omissis] od 18. prosinca 2019., Više sodišće v Ljubljani (Visoki sud u Ljubljani) [omissis] prekinulo je postupak i odlučilo podnijeti zahtjev za prethodnu odluku Sudu Europske unije. [orig. str. 1.]

SAŽETAK PREDMETA SPORA I RELEVANTNIH ČINJENICA

1. Rješenjem od 19. lipnja 2013. Handelsgericht Wien (Trgovački sud u Beču, Austrija) pokrenuo je postupak zbog insolventnosti protiv društva ALPINE Bau GmbH [omissis] koji je započeo kao postupak sanacije, ali je 4. srpnja 2013.

pretvoren u stečajni postupak. Dr. Stephan Riel imenovan je stečajnim upraviteljem. Kao što to proizlazi iz rješenja Handelsgerichta Wien (Trgovački sud u Beču) od 5. srpnja 2013., postupak zbog insolventnosti pokrenut protiv društva ALPINE Bau GmbH glavni je postupak zbog insolventnosti u smislu članka 3. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku (u daljnjem tekstu: Uredba).

2. Stečajni upravitelj u glavnom postupku zbog insolventnosti [*omissis*] podnio je 6. kolovoza 2013. pred Okrožnim sodiščem v Celju (Okružni sud u Celju) prijedlog za pokretanje sekundarnog stečajnog postupka protiv društva ALPINE BAU GMBH, Salzburg, podružnice u Celju.
3. Odlukom od 9. kolovoza 2013. Okrožno sodišče v Celju (Okružni sud u Celju) pokrenulo je sekundarni stečajni postupak protiv navedene podružnice te je u obavijesti objavljenj na internetskoj stranici AJPES-a (Agencija Republike Slovenije za javnopravnu evidenciju i usluge) 9. kolovoza 2013. izvijestilo vjerovnike i stečajne upravitelje da na temelju članka 32. Uredbe imaju pravo prijaviti svoje tražbine u glavnom postupku i u bilo kojem sekundarnom postupku. Navedeni je sud pozvao vjerovnike da u taj sekundarni stečajni postupak, u roku od tri mjeseca od objave prethodno navedene obavijesti, prijave svoje tražbine i izlučna i razlučna prava, naveo da je zadnji dan roka za prijavu 11. studenoga 2013. te je podsjetio vjerovnike da ako do isteka tog roka ne prijave svoje tražbine i izlučna prava, te tražbine i prava prestaju postojati u odnosu na stečajnog dužnika u tom sekundarnom stečajnom postupku, a sud odbija zahtjev za prijavu u skladu s člankom 296. stavkom 5. ili člankom 298. stavkom 5. ZFPPIPP-a (Zakon o financijskim transakcijama, postupcima zbog insolventnosti i prisilnoj likvidaciji).
4. Stečajni upravitelj u glavnom postupku zbog insolventnosti [*omissis*] podnio je u taj sekundarni stečajni postupak 30. siječnja 2018. zahtjev za prijavu tražbina na temelju članka 32. stavka 2. Uredbe te je od stečajnog suda zatražio da prihvati taj zahtjev i da ga uključi u svaku sljedeću raspodjelu sredstava vjerovnicima u okviru sekundarnog stečajnog postupka. [**orig. str. 2.**]
5. Rješenjem od 5. srpnja 2019. Okrožno sodišče v Celju (Okružni sud u Celju) odbilo je tu prijavu kao nepravodobnu na temelju članka 296. stavka 5. ZFPPIPP-a. Taj je sud naveo da je rok za podnošenje prijave, predviđen člankom 59. stavkom 2. ZFPPIPP-a, istekao 11. studenoga 2013.

RELEVANTNE PRAVNE ODREDBE

Pravo Europske unije

6. Na temelju članka 32. stavka 1. Uredbe, vjerovnik može prijaviti svoju tražbinu u glavnom postupku i u bilo kojem sekundarnom postupku. Članak 32. stavak 2. Uredbe predviđa da stečajni upravitelji u glavnom i bilo kojem sekundarnom

postupku podnose u drugim postupcima zahtjeve koji su već bili podneseni u postupku za koji su oni imenovani, pod uvjetom da je to u interesu vjerovnikâ u potonjem postupku, a što podliježe pravu vjerovnikâ da se tomu suprotstave ili da povuku podnesene zahtjeve ako to omogućava važeće pravo. Stečajni upravitelj u glavnom ili sekundarnom postupku je ovlašten sudjelovati u ostalim postupcima na istoj osnovi kao i vjerovnik, a posebno nazočiti skupštinama vjerovnika (članak 32. stavak 3. Uredbe).

7. U skladu s člankom 28. Uredbe, osim ako nije drukčije propisano tom uredbom, pravo koje se primjenjuje na sekundarne postupke jest ono države članice na čijem se državnom području pokreću sekundarni postupci.

Slovensko pravo

8. Slovenski zakon kojim se uređuju postupci zbog insolventnosti (Zakon o finansijskom poslovanju, postupkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju¹ (Zakon o finansijskim transakcijama, postupcima zbog insolventnosti i prisilnoj likvidaciji)) u svojem članku 59. stavku 2. predviđa da u okviru stečajnog postupka vjerovnik treba prijaviti tražbinu prema stečajnom dužniku u roku od tri mjeseca od datuma objave obavijesti o pokretanju tog postupka, osim ako je drukčije predviđeno u stavcima 3. i 4. tog članka². Ako je tražbina osigurana izlučnim pravom, vjerovnik je dužan u stečajnom postupku prijaviti i izlučno pravo u roku utvrđenom za prijavu tražbine, osim ako nije drukčije određeno člankom 281. stavkom 1.³ ili **[orig. str. 3.]** člankom 282. stavkom 2.⁴ ZFPPIPP-a (članak 298. stavak 1. ZFPPIPP-a). Ako vjerovniku protekne rok za prijavu tražbine, njegova tražbina prema stečajnom dužniku prestaje postojati, a sud odbija nepravodobnu prijavu njegove tražbine (članak 296. stavak 5. ZFPPIPP-a). Ako je vjerovnik propustio poštovati rok za prijavu izlučnog prava, to pravo prestaje postojati (članak 298. stavak 5. ZFPPIPP-a).
9. U sudskoj praksi slovenskih sudova ne postoje slični slučajevi.

Austrijsko pravo

10. Člankom 107. stavkom 1. Insolvenzordnung (Stečajni zakon) u pogledu tražbina prijavljenih nakon isteka roka za prijavu tražbina o kojima se nije razmatralo na glavnom ispitnom ročištu za utvrđenje tražbina, predviđa se održavanje posebnog

¹ U daljnjem tekstu: ZFPPIPP (*Uradni List Republike Slovenije* (Službeni list Republike Slovenije) br. 126/2007 i naknadne izmjene).

² U tim je dvama stavcima riječ o tražbinama koje nastaju na temelju pravnih akta koji se mogu pobijati ili pobijanih pravnih akta.

³ U ovom se dijelu zakona razmatraju izlučna prava stečena u ovršnom postupku na čiju provedbu ne utječe pokretanje stečajnog postupka.

⁴ Ovdje se zakonom uređuju izlučna prava ostvariva u izvansudskom postupku.

ročišta za ispitivanje postojanja dugova. Na te tražbine primjenjuje se članak 105. stavak 1. Tražbine koje su prijavljene u roku kraćem od 14 dana prije održavanja ročišta za ispitivanje konačnog utvrđenja tražbina, neće se uzeti u obzir.

ARGUMENTI STEČAJNIH UPRAVITELJA

Argumenti stečajnog upravitelja u glavnom postupku zbog insolventnosti

11. Stečajni upravitelj u glavnom postupku zbog insolventnosti napominje u svojoj žalbi da je pokretanje sekundarnog postupka zbog insolventnosti zatraženo kako bi se u ukupnu zaštitu koja se pruža na temelju pravila o stečaju, uključila imovina koja se nalazi u Sloveniji. Cilj mogućnosti pokretanja sekundarnog postupka zbog insolventnosti nije nalaganje nove (dodatne) obveze vjerovnicima u glavnom postupku zbog insolventnosti u vidu prijave tražbina u tom novom sekundarnom postupku zbog insolventnosti, niti je cilj te mogućnosti da se, u slučaju neprijavljivanja tražbina, položaj navedenih vjerovnika pogorša na bilo koji način (primjerice, utvrđenjem da imaju pravo na isplatu tražbina samo u iznosu preostale imovine u smislu članka 35. Uredbe). Prema tome, u tom smislu treba tumačiti odredbu članka 32. stavka 2. Uredbe, kojom se predviđa posebno pravo stečajnog upravitelja koje se ne priznaje i stoga niti ne uređuje slovenskim propisom o stečaju. U skladu s člankom 32. stavkom 2. Uredbe, sam stečajni upravitelj u glavnom postupku može u bilo kojem sekundarnom postupku prijaviti tražbine **[orig. str. 4.]** vjerovnikâ koje su već bile prijavljene u glavnom postupku, s obzirom na to da u pogledu takve prijave tražbina ne postoji nikakvo vremensko ograničenje. Tumačenje u skladu s kojim se i prijava tražbina koju podnosi stečajni upravitelj u glavnom postupku zbog insolventnosti veže za nacionalna slovenska pravila o prijavi tražbina koja se primjenjuju na vjerovnika, bilo bi također u suprotnosti s pravilima o prijavi i ispitivanju tražbina koja su na snazi u drugim državama članicama (primjerice, u ovom slučaju u Austriji). U području prijave i ispitivanja tražbina, u Austriji na snazi su pravila koja se razlikuju od onih koja su na snazi u Sloveniji, što znači da bi prenošenje članka 32. stavka 2. Uredbe u praksi bilo nemoguće ako bi se primjena tog pravila podvrgnula odredbi članka 59. stavka 2. ZFPPIP-a. Razumljivo je da stečajni upravitelj u glavnom postupku zbog insolventnosti prijavljuje samo tražbine vjerovnikâ koje su bile propisno prijavljene ili ispitane u skladu s nacionalnim zakonodavstvom. U tom je slučaju, zbog isteka kratkog roka od tri mjeseca, za stečajnog upravitelja u glavnom postupku zbog insolventnosti praktički nemoguće ostvariti pravo iz članka 32. stavka 2. Uredbe jer u tom roku tražbine vjerovnikâ u glavnom postupku u Austriji još nisu propisno prijavljene, ispitane ili provjerene. Naime, cilj prijave tražbina koju stečajni upravitelj podnosi u skladu s člankom 32. Uredbe jest pojednostavnjenje postupka i osiguranje da se, primjerice, jednom prijavom u pomoćni sekundarni postupak prenesu sve tražbine koje su već prijavljene i ispitane u glavnom postupku. U pogledu [predmetnog] glavnog postupka, naime, riječ je o jednom od glavnih stečajnih postupaka u Austriji u kojem su vjerovnici u skladu s austrijskim pravom prijavljivali svoje tražbine tijekom dužeg razdoblja. Ročišta za utvrđenje tražbina održana su u više navrata

tijekom dugog razdoblja od nekoliko godina, a posljednje ročište održano je 2. listopada 2018. Za učinkovitu primjenu odredbe članka 32. stavka 2. Uredbe stoga je hitno potrebno da se primjena same odredbe ne ograniči rokom koji vrijedi za vjerovnike na temelju odredbi nacionalnog zakonodavstva (članak 59. stavak 2. ZFPPIPP-a). Uredba, kao dio prava Unije koje ima izravni učinak, ima prednost pred tekstom ZFPPIPP-a. Stoga se ne može prihvatiti tumačenje kojim se onemogućava takva učinkovita provedba prava stečajnog upravitelja u glavnom postupku, kojom se jamči zaštita prava ili osigurava jednako postupanje s vjerovnicima. U suprotnom bi vjerovnici u sekundarnom postupku bili u boljem položaju od vjerovnikâ u glavnom postupku. **[orig. str. 5.]**

Argumenti stečajnog upravitelja u sekundarnom postupku zbog insolventnosti

12. Stečajni upravitelj u sekundarnom postupku zbog insolventnosti tvrdi da je odbijanje zahtjeva za prijavu tražbina, koji je podnio stečajni upravitelj u glavnom postupku, posljedica činjenice da je u skladu s odredbama slovenskog prava taj zahtjev nepravodobno podnesen. Tom je odlukom sud primijenio nacionalno pravo u skladu s člankom 4. stavkom 1. Uredbe kojim se predviđa da se u svakom slučaju primjenjuje pravo države članice na čijem je državnom području pokrenut postupak, osim ako potonja uredba ne propisuje drukčije. U Uredbi se ne predviđa rok u kojem stečajni upravitelji mogu iskoristiti mogućnost naknadne prijave tražbina u drugim postupcima zbog insolventnosti pokrenutima protiv istog dužnika. Argument u skladu s kojim u tom pogledu stečajni upravitelji nisu ograničeni nikakvim rokom, proturječi već navedenom dosegu primjene nacionalnog prava, koji je utvrđen člankom 4. stavkom 1. Uredbe. Člankom 32. stavkom 2. Uredbe ne stvara se posebni pravni institut koji se razlikuje od prijave tražbina; navedenom se odredbom predviđa samo mogućnost stečajnog upravitelja da prijavi tražbine vjerovnika u svojstvu njihova zastupnika, u njihovo ime i za njihov račun, čime se uz opću pravnu teoriju, opravdava i pridržaj predviđen tim člankom, u skladu s kojim vjerovnici imaju pravo protiviti se navedenoj prijavi ili povući tu prijavu. Postupovni rokovi, koji se trebaju primjenjivati na sve subjekte na jednak način odnosno koji se ne smiju razlikovati ovisno o zastupniku vjerovnika, utvrđeni su kako bi se osigurala pravilna provedba postupka zbog insolventnosti. Argument u skladu s kojim stečajni upravitelji u drugim postupcima zbog insolventnosti pokrenutima protiv istog dužnika nisu ograničeni nikakvim rokom, može dovesti do zastoja postupka, odnosno može ograničiti prava vjerovnikâ koji su izvršili i koji su trebali izvršiti svoje radnje u utvrđenim rokovima. Osim toga, upravo bi tumačenje prema kojem su samo domaći vjerovnici ili vjerovnici u sekundarnom postupku ograničeni prekluzivnim rokom i samo oni trebaju snositi posljedice svojeg nepravodobnog djelovanja, dok vjerovnici u glavnom postupku mogu slobodno i u bilo kojem trenutku prijaviti svoje tražbine u sekundarnom postupku, dovelo do nejednakog postupanja prema vjerovnicima. U sekundarnom postupku o kojem je ovdje riječ nisu postojale prepreke tome da vjerovnici u glavnom postupku zbog insolventnosti u propisanom roku podnesu zahtjev za prijavu tražbine; s obzirom na to da isto nisu

učinili, tumačenje prema kojem snose iste posljedice koje snose i domaći vjerovnici u slučaju nepravodobne prijave, u skladu je s općim načelima prava. Upućivanje stečajnog upravitelja u glavnom postupku zbog insolventnosti na dugotrajnost utvrđenja tražbina u stečajnom postupku zbog insolventnosti nije utemeljeno, s obzirom na to da se u članku 32. stavku 2. Uredbe navodi naknadna prijava u drugom postupku prijavljenih, a ne utvrđenih tražbina. **[orig. str. 6.]**

MERITUM SPORA

13. Ključno pitanje materijalnog prava jest primjenjuju li se na prijavu tražbina u drugim postupcima koju podnose stečajni upravitelji u glavnim postupcima i bilo kojem sekundarnom postupku, koje su već bile prijavljene u postupku za koji su navedeni stečajni upravitelji imenovani, rokovi koji vrijede za prijavu tražbina vjerovnikâ u skladu sa zakonodavstvom države članice u kojoj se vode takvi postupci, ili se člankom 32. stavkom 2. Uredbe predviđa posebno pravo stečajnog upravitelja da prijavi tražbine u drugim postupcima zbog insolventnosti a da pritom ne postoji vremensko ograničenje.
14. Ako se na prijavu tražbina na temelju članka 32. stavka 2. Uredbe primjenjuju pravila o prijavi tražbina vjerovnikâ predviđena pravom države članice u kojoj su stečajni upravitelji prijavili tražbine, tada u ovom predmetu treba, na temelju članka 296. stavka 5. ZFPPIP-a u vezi s člankom 59. stavkom 2. tog zakona, odbiti zahtjev za prijavu tražbina koji je podnio stečajni upravitelj u glavnom postupku zbog insolventnosti.
15. Ako se na prijavu tražbina na temelju članka 32. stavka 2. Uredbe ne primjenjuju navedeni rokovi, s obzirom na to da je riječ o posebnom pravu stečajnog upravitelja koje nije ograničeno rokom koje vrijedi za prijavu tražbina vjerovnikâ, treba uzeti u obzir prijavu i tražbine uključiti u naknadnu raspodjelu stečajne mase u okviru sekundarnog stečajnog postupka.

RAZLOZI UPUĆIVANJA ZAHTJEVA ZA PRETHODNU ODLUKU

16. Postavljeno pitanje bitno utječe na nastavak sekundarnog postupka, s obzirom na to da, ovisno o odgovoru, vjerovnici koji su prijavili tražbine u glavnom postupku zbog insolventnosti sudjeluju ili ne sudjeluju u naknadnim raspodjelama stečajne mase u sekundarnom postupku. Iz ispitivanja sudske prakse Suda Europske unije proizlazi da Sud još nije odlučivao o takvom slučaju. Primjena prava Unije također nije toliko jasna da ne ostavlja mjesta nikakvoj sumnji (doktrina *acte clair*, C-283/81, CILFIT protiv Ministero della Sanità⁵).
17. S jedne strane, prilikom tumačenja članka 32. stavka 2. Uredbe valja krenuti od cilja pokretanja sekundarnog postupka zbog insolventnosti. U uvodnoj izjavi 19.

⁵ ECLI:EU:C:1982:335

[orig. str. 7.] Uredbe navodi se da osim zaštite lokalnih interesa, sekundarni postupci zbog insolventnosti mogu poslužiti u različite svrhe. Može biti slučajeva gdje je dužnikova imovina previše složena da bi se njome upravljalo kao jedinicom, ili gdje su razlike u dotičnim pravnim sustavima tako velike da se mogu javiti poteškoće kada se djelovanje zakona države u kojoj se pokreće postupak proširi i na druge države gdje se imovina nalazi. Iz tog razloga, stečajni upravitelj u glavnom postupku može zatražiti pokretanje sekundarnog postupka kada je to potrebno radi učinkovitog upravljanja imovinom.

18. U uvodnoj izjavi 20. Uredbe naglašava se da glavni stečajni postupak i sekundarni postupci ipak mogu doprinositi djelotvornom unovčenju ukupne imovine samo ako su svi usporedni neriješeni postupci usklađeni. Tu je glavni uvjet da razni stečajni upravitelji moraju blisko surađivati, posebno u razmjeni dovoljne količine podataka. Kako bi se osigurala značajnija uloga glavnog postupka zbog insolventnosti, stečajnom upravitelju u takvom postupku trebalo bi se osigurati više mogućnosti za intervenciju u sekundarne postupke zbog insolventnosti koji se vode istodobno.
19. U skladu s uvodnom izjavom 21. Uredbe, svaki vjerovnik koji ima uobičajeno boravište, domicil ili registrirano sjedište u Uniji, trebao bi imati pravo na podnošenje svojih zahtjeva u svakom stečajnom postupku u tijeku u Uniji koji se odnosi na dužnikovu imovinu. Međutim, kako bi se osigurao jednak položaj vjerovnika, raspodjela sredstava mora biti usklađena. Svaki bi vjerovnik trebao imati mogućnost zadržati ono što je dobio tijekom postupka zbog insolventnosti, ali bi trebao imati pravo sudjelovanja u raspodjeli ukupne imovine u drugom postupku samo ako su vjerovnici s istim položajem dobili jednak dio svojih potraživanja.
20. Iz prethodnih razmatranja proizlazi da je cilj Uredbe omogućiti učinkovito i djelotvorno funkcioniranje prekograničnih stečajnih postupaka⁶, osigurati jednako postupanje s vjerovnicima unutar Unije i poboljšati ostvarivanje njihovih prava⁷.
21. Za pitanja koja pokriva, Uredba propisuje jedinstvena pravila o sukobu zakona koja zamjenjuju, unutar njihovog područja primjene, nacionalna pravila međunarodnog privatnog prava [orig. str. 8.]⁸. Osim ako nije drugačije određeno, mjerodavni propis je onaj države članice u kojoj se pokreće stečajni postupak (*lex concursus*), što treba jednako važiti i za glavni postupak i za lokalne postupke. U uvodnoj izjavi 23. Uredbe navodi se da *lex concursus* uređuje sve učinke stečajnog postupka, postupovne kao i materijalne, i da određuje sve uvjete za pokretanje, vođenje i okončanje stečajnog postupka. U prilog tim zahtjevima ide članak 28. Uredbe kojim se utvrđuje da, osim ako nije drukčije propisano tom

⁶ Presuda Suda Europske unije u predmetu C-116/11, Bank Handlowy [i] [...] Adamiak (ECLI:EU:C:2012:739)

⁷ Presuda Suda Europske unije u predmetu C-47/18, [Riel] (ECLI:EU:C:2019:754)

⁸ Uvodna izjava 23. Uredbe

uredbom, pravo koje se primjenjuje na sekundarne postupke jest ono države članice na čijem se državnom području pokreću sekundarni postupci. Članak 4., koji je dio općih odredbi, uređuje što je obuhvaćeno područjem primjene prava koje se primjenjuje. U to područje uključena su, među ostalim, pravila koja uređuju prijavljivanje, ispitivanje i priznavanje tražbina (članak 4. stavak 2. točka (h) Uredbe) i pravila koja uređuju raspodjelu sredstava od unovčenja imovine (članak 4. stavak 2. točka (i) Uredbe).

22. Članak 32. stavak 2. Uredbe, osim tvrdnje u skladu s kojom stečajni upravitelji u glavnom postupku i bilo kojem sekundarnom postupku mogu prijaviti u drugim postupcima tražbine koje su već bile prijavljene u postupku za koji su oni imenovani (i uz iznimku utvrđivanja dodatnog uvjeta i pridržaja prava koji imaju vjerovnici), ne sadržava odredbe na temelju kojih se jasno može zaključiti kako se treba postupati s tom prijavom tražbina. Također nije jasno vrijede li rokovi utvrđeni slovenskim pravom za prijavu tražbina vjerovnikâ, uključujući posljedice za nepravodobnu prijavu, i za prijavu koju su na temelju članka 32. stavka 2. Uredbe podnijeli stečajni upravitelji.
23. ZFPPIPP-om se ne uređuje situacija iz članka 32. stavka 2. Uredbe. Ta situacija nije predviđena niti u postupku raspodjele stečajne mase. U okviru opće raspodjele stečajne mase, u obzir se uzimaju samo tražbine koje su, u okviru stečajnog postupka, pravodobno prijavljene⁹, kao i izričito navedene tražbine koje imaju prvenstvo i tražbine vezane uz plaćanje poreza koje se ne trebaju prijaviti u stečajnom postupku i koje se smatraju pravodobno prijavljenima¹⁰. Stečajni upravitelj treba te tražbine unijeti u glavni ili naknadni popis ispitanih tražbina.

ZAKLJUČAK

24. Tumačenje Suda Europske unije omogućit će žalbenom sudu [**orig. str. 9.**] da donese odluku koju je u skladu s ciljem koji se nastoji ostvariti člankom 32. stavkom 2. Uredbe.

PRETHODNO PITANJE

25. S obzirom na prethodno navedeno, Višje sodišče v Ljubljani (Visoki sud u Ljubljani) u skladu s člankom 267. drugim stavkom u vezi s člankom 267. prvim stavkom točkom (b) Ugovora o funkcioniranju Europske unije, upućuje sljedeće prethodno pitanje:

„Treba li članak 32. stavak 2. Uredbe br. 1346/2000 tumačiti na način da se na prijavu tražbina u sekundarnom postupku, koju podnosi stečajni upravitelj u glavnom postupku zbog insolventnosti, primjenjuju odredbe prava države u kojoj

⁹ Članak 358. ZFPPIPP-a

¹⁰ Članak 296. stavak 6. ZFPPIPP-a

se vodi sekundarni postupak, o rokovima prijave tražbina vjerovnikâ i o posljedicama nepravodobne prijave?”

[*omissis*]

RADNI DOKUMENT